

గురువులు

మృత్యుంజయుడు-భగవాన్ మహావీరుడు

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కుక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాభాజ

గురు గౌతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు వీరభక్త్యేంద్ర స్వామి

యోగి బేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు చైతన్య స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస

అమ్మ శారదా దేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయీబాబా

గురు అరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళ స్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో భాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని ఇంటర్నెట్ నుంచి సేకరించి అందిస్తున్నాము. సేకరణ కర్త పేరు మాకు తెలియరాలేదు, అయినా వారు మంచి సేవ చేసారు కావున ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో భాగంగా ఈ ఫౌండేషన్ స్థాపించబడినది. దీనిద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు వ్రాసినట్లయితే (లేక) సేకరిస్తే మాకు తెలియచేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిచేయుటకు, భాగస్వామ్యం అగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రదించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 3) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన,ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో ఇంటర్నెట్ నుంచి సేకరించి ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలేని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైటు అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకొన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul

Helpline/WhatsApp: 9042020123

“ మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేది ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందరికీ అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పాద సమర్పణమస్తు

అ మృ త క ణా లు :

శ్రమణభగవాన్ మహావీరుని
అమర సందేశం

1. నేటివరకు వినవటువంటి శ్రేష్ఠధర్మాన్ని అసక్తితో వినండి.
2. ఆ ప్రకారం విని, గ్రహించిన ధర్మాన్ని ఆచరించండి.
3. సంయమ సాధనతో పాప కృత్యాలను నిరోధించండి.
4. తపఃసాధనవలన పూర్వపాపాలను నశింపజేసుకోండి.
5. నిరాశ్రయులకు, నిస్సహాయులకు ఆశ్రయం, సహాయం, కలిగించండి.
6. యువకులకు ఆచారవిధానాలను గురించి జాగ్రత్తగా తెలిపండి.
7. ఎల్లప్పుడు ప్రవన్నభావంతో రోగులకు సేవచేయండి.
8. తోటివారిలో ఏకారణంగానైనా, అభిప్రాయభేదం, కలహం, కలిగితే, వారిని శాంతింపజేసి, సద్భావ ప్రచారం చేయండి.

—స్థానంగ ఆప్టమ సూత్రం.

మృ త్యుం జ యు డు
(భగవాన్ మహావీరుడు)

(మహావీరుని 2500 నిర్వాణోత్సవ సందర్భంగా ప్రచురించబడినది)

రచన :
'నిర్మల్'

ప్రకాశకులు :

భగవాన్ మహావీర్ 2500 వ నిర్వాణ సమితి
ఆంధ్రప్రదేశ్

నమస్కార మహా మంత్రము

ఐమో అరిహంతాణం

రాగ-ద్వేషాలు, కామ-క్రోధాదులను జయించిన అరిహంత
లయిన (అంతశ్శత్రువులను నశింపజేసిన) భగవానునికి
నమస్కారం.

ఐమో సిద్ధాణం

కర్మబంధాలనుండి ముక్తిపొంది, అశ్వసిద్ధి పొందిన సిద్ధ
మహా పురుషులకు నమస్కారం.

ఐమో ఆర్థాయణం

ఆచార సంపన్నులై, ఇతర సాధువులను నియమ నిర్వహణకు
ప్రోత్సహిస్తూ, సంఘ కట్టుబాట్లను, నియమాలను సరిచూచే
ఆచార్య పుంగవులకు నమస్కారం.

ఐమో ఉపశ్చాయాణం

సంఘంలో ఉండే సాధువులచేత, సాధ్వీమణులచేత ఆగమాలు-
శాస్త్రాలు అధ్యయనం చేయించే ఉపాధ్యాయులకు
నమస్కారం.

ఐమో లోదయే సర్వ సాహజాణం

లోకంలో ఉండే సర్వ సాధు జనులకు నమస్కారం.

ముందు మాట

ఈ పుస్తకము ఉన్నత పాఠశాల విద్యార్థుల కొరకు దాక్షరు భీమసేన్ నిర్మల్ (ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం రీడర్) గారు వ్రాశారు.

ఈ సంవత్సరము భగవాన్ మహావీరుని 2500 నిర్వాణ వార్షికోత్సవము. వ్రాస్కాలు విద్యార్థులకు భగవాన్ మహావీరుని జీవిత విశేషాలను, ఆయన ఉపదేశాలను తెలియజేయాలని రాష్ట్రసమితి నిర్ణయించింది. ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే విద్యార్థుల కొరకు ప్రత్యేకముగా వ్రాశారు. ఆదర్శ సమాజ స్థాపనకొరకు మహావీరుడు అహింస, సత్యము, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము, ఆచార్యము అను సిద్ధాంతాలను సిద్ధాంతీకరించారు. సాధువులు ఈ ప్రతములన్నింటినీ పూర్తిగా పాటించవలసివుంది. గృహస్థులు మాత్రము బహుకొద్ది పరిమితిలోనే పాటించవగును. దానికి ఆయన అణువ్రతమనే సంజ్ఞనిచ్చారు.

విద్యార్థులలో వినయవిధేయతలు, పురుషార్థము, నైతిక విలువలును పెంపొందించుటకు గాను ఈ పుస్తకము ఎంతో సహాయకారికాగలదు. ఈ నమ్మకంతోనే ఈ పుస్తకాన్ని నెలవారీ పరిక్షలకొరకు విద్యార్థులకందించుచున్నాము. దీని సఫలత మీ విద్యార్థులమీదనే ఆధారపడి వుంది.

పారస్ జైన్,

ప్రధాన కార్యదర్శి,

ఆంధ్రప్రదేశ్ భగవాన్ మహావీర్

2500 వ నిర్వాణ సమారోహ

సమితి.

ప్రచురణదారు,

26-8-75.

నేటికి దాదాపు 2500 సంవత్సరాల నాటి ముందు కథ

ఒక తోట. చాలామంది బాలబాలికలు ఆడుకుంటున్నారు, గంతులే ఉన్నారు. కిలకిలామని నవ్వుతున్నారు. ఉన్నట్లుండి అందరు భయాక్రాంతులై, బొమ్మలవలె నిలబడి పోయారు. ఏమయింది? ఒక చెట్టుమాను వద్ద పెద్ద నల్ల త్రాచు బునలు కొడుతూ కనిపించింది. అమ్మో! మరుక్షణాన అందరూ పారిపోసాగారు. కాని ఒక కుర్రవాడు మాత్రం పారిపోలేదు. తన నేపీహతులతో "ఓస్, ఇంతమాత్రానికే భయపడి పారి పోవాల్సా? ఇది మామూలు పాము. మనం మనుష్యులం కదా! చూడండి, నేనేం చేస్తానో" అని మెల్లగా ఆ పాము దగ్గరకు వెళ్ళాడు. దాన్ని జాగ్రత్తగా పట్టుకొని, దూరంగా తీసుకెళ్ళి వదిలిపెట్టి వచ్చాడు. "మిత్రులారా! భయమనేది మానవుడికి భయంకర శత్రువు. మన మనుష్యులలో భయం ప్రవేశించిందంటే, అందరూ మనలని భయపెడ్తారు. కనుక మనం ఎన్నటికీ భయపడకూడదు. నిర్భయంగా ఉండడం నేర్పుకోండి" అని ఆ బాలకుడు తన మిత్రులకు ఉద్ఘోషించాడు. మిగతా పిల్లలు అతని సాహసాన్ని చూసి విస్తుపోయారు. తమ తమ ఇంట్లకు వెళ్ళి ఆ సాహస కృత్యాన్ని గురించి తల్లిదండ్రులకు చెప్పారు. అందరూ ఆ మహావీరుణ్ణి చూడడానికి వచ్చారు. ఆ మహావీరుడు ఎవరో కాదు. ఆ నగరానికి రాజైన సిద్ధార్థుని పుత్రుడైన వర్తమానుడు. పువ్వుపుట్టంగానే పరిమళిస్తున్నట్లు మహా పురుషులు బాల్యంనుండి కూడా అతిలోక సాహసాన్ని ప్రదర్శిస్తూఉంటారు.

ఈ సాహసకృత్యం చేసినరువాత ఆబాలుడు మహా వీరుడనే పేరుతో ప్రసిద్ధికెక్కాడు.

మహావీరుడి అసలు పేరు వర్ణమానుడు. ఆయన కాశ్యప
గోత్రానికి చెందిన జ్ఞాతృక సిద్ధార్థుని పుత్రుడు. సిద్ధార్థుడు
కొల్లాగ నగరానికి ప్రభువు. విశాలనగరానికి చెందిన త్రిశలాదేవి
ఆయన భార్య. వారి ప్రథమసంతానం - నందివర్ణుడు.
నందివర్ణుని తరువాతవాడే వర్ణమానుడు.

త్రిశలాదేవి గర్భవతిగా ఉన్నరోజులలో సిద్ధార్థునిరాజ్యం
మూడు పువ్వులు ఆరుకాయలుగా అభివృద్ధి చెందసాగింది. ఈ
అభివృద్ధిని చూసి రాజు తనకు పుట్టబోయే పుత్రుడికి
'వర్ణమానుడు' అని పేరు పెట్టాలని నిశ్చయించాడు.

ఈ విధంగా సవమాసాలు నిండాయి. ఆ నాడు
తైత్రేయ శుక్ల త్రయోదశి. మకరలగ్న శుభసమయాన త్రిశలాదేవి
లోకకళ్యాణకరుడైన శిశువును కన్పిది.

వర్ణమానుడు ఇరవై నలుగురు తీర్థంకరులలో చివరివాడు.
తీర్థంకరులనగా ఇంద్రియాలను జయించి, ఆస్తి కళ్యాణాన్ని
సాధించినవారు. అట్టివారు సమస్త ప్రజలను దుఃఖవిముక్తులను
చేసి, ధర్మతీర్థక్షేత్రాలుగా వెలుగొంది, మానవాళికి మార్గ
దర్శకులవుతారు. అందుచేతనే సమంత భద్రాచార్యుడనే
మహాత్ముడు తీర్థంకరులు సర్వోదయతీర్థాలవంటివారని అన్నాడు.

తీర్థంకర పదవిని పొందడానికి మానవుడు జన్మజన్మాంత
రాలుగా, వేలు, లక్షల సంవత్సరాలు దృఢసంకల్పంతో,
నిరంతర కృషి చేయాల్సి ఉంటుంది. పూర్వజన్మ సంచిత
పాపాన్ని నాశనం చేసుకొని, ఆంతరంగికమైన అజ్ఞానాన్ని
పారద్రోలి, తైవల్య జ్ఞానం (బోధి) పొందడానికి యోగ్యత
సంపాదించుకోవాల్సి ఉంటుంది. అప్పుడే ఆ జీవుడు,
తీర్థంకరుడుగా వెలుగొందుతాడు.

శ్రీ వర్ణమానుమహావీరుని 27 పూర్వ జన్మలనుగురించి
ధర్మశాస్త్రాలలో వ్రాయబడిఉంది. ఈ 27 జన్మలలో ఆ జీవుడు
పాపరహితుడై, ఉత్తమ ఆచరణ, ఉత్తమ జ్ఞానం పొంది,
సత్యం, అహింసల ప్రచారానికి యోగ్యత సంపాదించి, అంతిమ
తీర్థంకరడైన భగవాన్ వర్ణమాను మహావీరుని రూపంలో అవత
రించాడు.

2

చిన్నతనంనుండి మహావీరుడు అద్వితీయ ప్రతిభ కలిగి,
వోటి బాలురకంటే మిన్నగా ఉండేవాడు. మందరంగా,
అకర్షణీయంగా ఉండే శరీరం, శాంత గంభీర స్వభావంకలిగి,
జనముద్దుగా ఉండేవాడు. ఆయన తన ఎనిమిదవ ఏటనే సేను
సమస్త జీవులపట్ల దయకలిగి ఉంటాను, ఎప్పుడూ సత్యమే
వలుకుతాను, దొంగతనం చేయను, మంచి ప్రవర్తన కలిగి
ఉంటాను, అని నిశ్చయం చేసుకున్నాడు.

అందరు బాలకులలాగానే మహావీరుణ్ణికూడా తల్లి
దండ్రులు పాతశాలకు పంపించారు. పూర్వజన్మ సంస్కార
ప్రభావంవల్ల ఆయన ఆన్ని విద్యలు అల్పకాలంలోనే నేర్చు
కున్నాడు.

ఒకరోజున మహావీరుణ్ణి పరీక్షించడానికి ఇంద్రుడు వృద్ధ
వేషం ధరించినట్లుగా, గురువుగారిని చూచి 'ఓ ఆచార్య! నేను
కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానం దొరక్క దేశమంతా
తిరుగుతున్నాను. కనుక ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానం చెబుతా
రేమోనని వచ్చాను' అని అన్నాడు. వ్యాకరణానికి సంబంధించిన
ఆప్రశ్నలకు సమాధానం తెలియక గురువుగారు దిక్కులుచూడ
సాగారు. అప్పుడు వర్ణమానుడు విసప్రభావంతో తనగురువు

గానిదగ్గరకు వెళ్ళి, 'అయ్యా! తమరు ఆజ్ఞాపిస్తే, ఈ ప్రశ్నలకు నేను సమాధానం చెప్పగలను' అన్నాడు. వర్తమానుని ఆసాధారణ ప్రతిభను గుర్తించిఉన్న ఉపాధ్యాయుడు అలాగే చేయమన్నాడు.

ఆ వృద్ధ వ్యక్తి అడిగిన ప్రశ్నలన్నిటాకీ, ఒంకూ-గంకూ కోతుండా, మహావీరుడు యుక్తియుక్తంగా జవాబులు చెప్పాడు. ఆ జవాబులు విని, అక్కడ ఉన్నవారందరూ ఆశ్చర్య చకితులయిపోయారు. ఆ జాబుడి బుద్ధి ప్రతిభలను ఎంతగానో మెచ్చుకున్నాడు.

జటిలమైన వ్యాకరణ సంబంధాలయిన విషయాలను మహావీరుడు ఎంతోసరళంగా, అందరికీ సులభంగా అర్థం అయ్యేట్లు విడమర్చి చెప్పాడు. తరువాత ఆ విషయాలు ఆధారంగా "జనేంద్ర వ్యాకరణం" రచించబడ్డది.

అప్పుడు ఆ ముసలివ్యక్తి తన స్వరూపం దగ్గించి, "ఓ మహానుభావా! నీలో చాగిఉన్న జ్ఞానజ్యోతిని ప్రకాశింప చేయడానికే, వేను ఈ విధంగా చేశాను. నన్ను జుమించమ"ని మహావీరుణ్ణి ప్రార్థించి, తన బోకానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ సంఘటన తరువాత రాజకుమారునికి తమచెప్పేవిద్య విమీలేదని, ఆయన వ్యయంబుద్ధుడని నిశ్చయించుకొని, ఉపాధ్యాయుడు, బాలకుణ్ణి వెంటబెట్టుకొని రాజుగానిదగ్గరకు వెళ్ళి, అన్ని విషయాలు చెప్పి, తత్రియోచిత విధులు నేర్పించమన్నాడు.

3

ఒకరోజు సాయంకాలం మహావీరుడు తన స్నేహితులతో తన విహారం చేయడానికి వినులుదేరాడు. ఆకాశంలో

కొంగలు బారులుకట్టి ఎగురుతున్నాయి. ఒక కొంగను కింద వడవేద్దామని ఒకమిత్రుడు బాణం ఎక్కుపెట్టాడు. అదిచూచి, వర్తమానుడు అతణ్ణి నివారిస్తూ ఇలా అన్నాడు. "మిత్రుడా! ఏం చేయబోతున్నావు? ఆనందంగా, స్వేచ్ఛగా విహరిస్తున్న ఒక ప్రాణి జీవాలు తీయడానికి సిద్ధపడ్డావా? అది నీకు ఏం అవకారం చేసింది? నీవు ఒక జీవికి ప్రాణం పోయ్యగలవా? ప్రాణం పోయ్యలేనివాడివి, ప్రాణంతీయ పూనుకోవడం తప్పు కాదా! మనం పశుబలంచే వేలమంది ప్రాణులను చంపగలం కాని ఒక చిన్న చీమకై నా ప్రాణం పోయలేము. కనుక ప్రాణం పోయలేనివాడికి, ప్రాణంతీసే అధికారిం కూడా లేడు. ఇతరులను హింసించడం మహాపాపం. ఇతరులకు ఆనందం కలిగించడంతోనే మానవుని గొప్పతనం వెల్లడి అవుతుంది." అని హితబోధ చేసి, వారి హింసాప్రవృత్తిని మాన్పించాడు.

ఉత్రియసంశంలో పుట్టినా, వర్తమానుడు జాలిగుండె కలవాడు. ఒకసారి ఆయన నగరంలోని యజ్ఞశాలకు వెళ్ళాడు. అక్కడ యజ్ఞ వేదిక బలి ఇవ్వబడిన పశువుల రక్తంతో నడిసి, ఎర్రగా కనిపించింది. ఆత్మకౌర్యన్ని చూసి, వర్తమానుని హృదయం కరిగిపోయింది. అక్కడ ఉన్నవారిలో ఆయన ఇలా అన్నాడు. "యజ్ఞాలలో పశుబలి ఇచ్చినందు వలన స్వర్గం లభించదు. పశువులను పెధించడంకంటే, మన మనస్సులలో కల రాగద్వేషాలను నశింపజేయాలి. అహింసాప్రవృత్తిని అవలంబించి, పరోపకారభావంతో కూడిన ఉత్తమ ఆచరణవల్లనే స్వర్గం లభించకలదు". ఇలా హితబోధచేసి ఆయన వారిచేత హింసాపూర్ణమైన పశుబలిని మాన్పించాడు.

శత్రువులను జయించి, తమ రాజ్యాన్ని విస్తరింపజేసుకోవడమే ఆకాలంతో ఉత్రియుల కర్తవ్యంగా ఉండేది.

రాజ్యవీన్సరణకై ఊత్రయులు దండయాత్రలు చేసేవారు. ఆ యుద్ధాలలో వారు మానవత్వాన్ని మరిచిపోయి, దయా దాక్షిణ్యాలు లేక, తోటిమానవున్ని సంహరించేవారు. ఈ హింసా ప్రవృత్తిని చూచి, వర్ణమానుడు ఎంతగానో బాధపడేవాడు. "యుద్ధం మానవత్వానికి అడ్డంకమా? దీనికి అంతం ఏమిటి? పెద్దచేప, చిన్న చేపలను మింగితే, ఆ పెద్దచేపను మరో పెద్దచేప మింగడంలేదా? అదేవిధంగా మానవుడు తనకంటే బలహీనుణ్ణి సంహరించడం వినాయం? ఇదే పరాక్రమమా? కౌర్యమా? కాదు. మానవుడి సరాస్రమము, కౌర్యము, శక్తి సామర్థ్యాలు దుర్బలులను రక్షించడానికే ఉపయోగపడాలి". ఇలా ఆలోచించి ఆయన ఊత్రయులలో ఉండే యుద్ధావస్థని అనవ్వించుకొని, యుద్ధానాన్ని నివారించడానికి ప్రయత్నం చేసేవాడు.

4

ఈ విధంగా ఊత్రయులకు వనికెరాని అహింసాప్రచారం చేస్తూ, ఎప్పుడూ ఏవో ఆలోచనలో మునిగిఉండే వర్ణమానుడి వింతప్రవర్తన చూసి, తల్లితండ్రులు ఈవిధంగానే ఉంటే, కొంతకాలానికి తమపుత్రుడు ఏర్వచ్చు తల్పించి, సవ్యసీమాడే మోసని భయపడ్డారు. అందుచేత వివాహం చేస్తే, లోక ద్యానలో వడతాదని అనుకొని, వర్ణమానుడి స్నేహితులతో వివాహానికి ఒప్పించమని అడిగారు. కాని స్నేహితులు వర్ణమానుణ్ణి పెండ్లికి ఒప్పించలేకపోయారు. అప్పుడు త్రిశలాదేవి తానే స్వయంగా పుత్రుడి వైరాగ్యభావం పోగొట్టాలని వర్ణమానుడి వద్దకు వచ్చింది. తనతల్లిదీనంగా ఉండడం చూచి, వర్ణమానుడికి చాలావిచారం కలిగింది. 'అమ్మా! మీరు ఏది కావాలంటే అడిచేస్తాను. నేను ఉండగా మీరు సీచారించడం దేనికి? నేను ఎన్నడూ మీరు దుఃఖం కలిగించను. తల్లి

తండ్రుల సేవయే భగవత్సేవ. అజ్ఞాపించండి" అని అన్నాడు. త్రిశలాదేవి తనకుమారుడి వినయభావానికి ఆనందించి ఇలా అన్నది. "నాయనా! నీవు వివాహం చేసుకోవాలని, మేము జీవించి ఉన్నంతవరకు నీవు మాకండ్రెమటనే ఉండాలని మేము కోరుకుంటున్నాము. సవ్యసీమాడే నీవు మాజీవితాలను కంటక ప్రాయం చేయవద్దు". మాతృభక్తి కల వర్ణమానుడు 'అమ్మా! నీకోరిక తప్పకుండా తీరుస్తాను. తల్లితండ్రులకు బాధ కలిగించకుండా, వారి ఇష్టానుసారం జీవించడమే పుత్రుల కర్తవ్యం.' అని అన్నాడు. కొడుకు మాటలు విని త్రిశలాదేవి ఎంతగానో సంతోషించింది.

5

ఈ ప్రకారం వర్ణమానుడు 23 సంవత్సరాల ప్రాయం కలవాడయినాడు. అతివృద్ధులయిన సిద్ధార్థుడు, త్రిశలాదేవి కైన సంప్రదాయం ప్రకారం దీక్షవహించి, పార్శ్వనాథుని వామం ఇవిస్తూ, నిరశనవ్రతంతో ఆత్మను పరిశుద్ధమొనర్చుకొని, శరీరత్యాగం చేశారు.

తల్లితండ్రులు స్వర్గస్థులయిన తరువాత వర్ణమానుడు ప్రపంచాన్నీ, భోగవిలాసాలన్నీ త్యజించి, దీక్షావ్రతం గ్రహించడానికి ఎట్టి అడ్డంకు ఉండబోదనుకున్నాడు. కాని అన్నగారయిన నందివర్ణుడు తమ్ముణ్ణి వదలిఉండలేక, ఇంకాకొంతకాలమయినా తనవద్ద ఉండమని కోరాడు. పెద్దల అనుమతి పొందకుండా, దీక్షాధారణ చేయకూడకు కనుక వర్ణమానుడు ఇంకా కొంత కాలం అన్నగారి అండదండలలో ఉండమని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఈ విధంగా రెండు సంవత్సరాలపాటు నిర్లప్తంగాను, వైరాగ్యభావంతోను జీవితం గడిపాడు. అప్పటికి వర్ణమానుడికి

30 సంవత్సరాల ప్రాయం వచ్చింది. ఆయన తన సర్వస్వం త్యాగంచేసి, అన్నగారి అనుజ్ఞ పొంది, దీక్షాధారణకై బయలుదేరాడు.

మార్గశిరమాస శుద్ధదశమినాడు, వర్ధమానమహావీరుడు జ్ఞాతృనామక ఉపవసంతో, అశోకవృక్షంక్రింద కూర్చొని తన శరీరంమీద ఉన్న ఆభరణాలు, రాజవస్త్రాలు విసర్జించాడు. అక్కడ రెండురోజులు పూర్తిగా ఉపవాసంచేసి, మహావీరుడు సిద్ధమహాపురుషులకు సమన్మరించి, అన్ని పాపకర్మలను వదలివేసి, త్రికర్తృచారిత్రికధర్మాన్ని స్వీకరించాడు. ఈ విధంగా దీక్షావ్రతాన్ని గ్రహించిన తరువాత కష్టాలు సహించినందువల్లనే పాపకర్మలు నశిస్తాయని, చిత్తశుద్ధి లభిస్తుందని ఆయన పెక్కు రకాల కష్టాలను ఎదుర్కొంటూ, సాధనచేశాడు.

సాధనదశలో ఆయన అన్నపానీయాలను విసర్జించి, దేశసంచారంచేస్తూ, తపస్సు చేయసాగాడు. ఒక రోజున, ఒక గ్రామం బయటి భాగంలో, చెట్టుక్రింద కూర్చొని ధ్యాననిమగ్నుడైనాడు. అప్పుడు ఆయనకు శరీర ధ్యాసలేదు. ఆ సమయంలో ఒక రైతు తన పశువులను అక్కడ వదలి, మహావీరుణ్ణి వాటిని చూస్తూ ఉండమని చెప్పి, పనిమీద ఊళ్ళోకి వెళ్ళాడు. ధ్యాన నిమగ్నుడైన మహావీరుడికి ఆ సంగతి ఏ మాత్రం తెలియదు. అక్కడ వదలిపెట్టబడిన పశువులు తమదోవన అవి వెళ్ళిపోయాయి. ఆ రైతు కొంతసేపటికి తిరిగివచ్చి, తన పశువులు కనబడక పోవడంతో, భయపడి మహావీరుణ్ణి అడిగాడు. మహావీరుడు తపస్విమార్గంలో నిమగ్నుడై ఉండడంతో ఏమీ జవాబు చెప్పలేదు. తన పశువులు కనబడకపోవడమూ, అమిషి జవాబు చెప్పకపోవడంతో ఆ రైతుకు మహాకోపంవచ్చింది. మహావీరుడే పశువులను తరిమివేసి ఉంటాడని, తన చేతిలోని చెన్నాకోలతో,

మహావీరుణ్ణి కొట్టసాగాడు. కాని ఆశ్చర్యం! ధ్యాననిమగ్నుడైన మహావీరుడిలో ఎట్టి చలనం కన్పించలేదు. దాంతో తనచేసిన తప్పును గుర్తించి, ఆ రైతు పశ్చాత్తాపంబొంది, మహావీరుడికి నమస్కరించి, తమదోవన వెళ్ళి పోయాడు.

సుఖదుఃఖాలను సమంగా గ్రహించే సామర్థ్యంకల ఆ మహాపురుషుడు ఈవిధంగా అనేక సంవత్సరాలపాటు అనేక కష్టాల ననుభవించాడు. కర్మలను అనుభవిస్తే గాని కర్మమోక్షం అయి సాధనామార్గంలో విజయం లభించదనే భావంతో ఆయన అనార్యులు ఉండే ప్రదేశాలలో కూడా విహరించాడు. అక్కడి అసభ్య జాతులవారు ఆయనను అనేక విధాలుగా హింసించారు. వోటికి వచ్చిన దుర్భాషలాడారు. రాళ్ళు విసిరారు. కర్రలతో కొట్టారు. కాని ఆమహానుభావుడు దేనికి చలించలేదు.

వనదేవతలు ఆయనను కానుమోహితుణ్ణి చేద్దామని ప్రయత్నించారు. కాని ఆయన ఏమాత్రం చలించలేదు.

6

ఒకసారి ఆయన మోరాశ ప్రదేశంలోకల ఒక అడవికి చేరుకున్నారు. అక్కడ ఒకమునిఆశ్రమం వుంది. ఆముని శిష్యులు కూడా అక్కడనే దగ్గరదగ్గరగా కుటీరాలలో నివసిస్తూవున్నారు. ఆముని సిద్ధార్థమహారాజుకు స్నేహితుడు కావడంతో, మహావీరునికి స్వాగతంచెప్పి, ఆయన పుండడానికి ఒకకుటీరం ఏర్పాటుచేశాడు. మహావీరుడు నిర్లిప్త భావంతో అక్కడవుండి తపో నిమగ్నుడై కాలంగడపసాగాడు.

ఆసంవత్సరం వర్షాలు బోర్లెత్తిగా కురవలేదు. పశువులకు తినడానికి గడ్డికూడా లభ్యంకాలేదు. దాంతో ఒకరోజున కొన్నిపశువులు తమకడుపులు నింపుకోవడానికి, ఆశ్రమంలోని

కుటీరాలపై కప్పిన రెల్లుగడ్డిని తినసాగినయ్య. కావసులు తమ తమ కుటీరాలవద్దకు వచ్చిన పశువులను తరిమివేశారు. ఆపశువులు మహావీరుడున్న కుటీరంపై న వున్నగడ్డిని పూర్తిగా తినివేశాయి. కాని మహావీరుడికి యిదేంపట్టలేదు. ఈసంగతి తెలుసుకొని ఆఆశ్రమానికి పెద్దఅయిన ముని అక్కడకువచ్చి మహావీరుణ్ణి చీవాట్లు పెట్టసాగాడు. దాంతో ఆస్థానం ధ్యానానికి అనుకూలంగాలేదని, మహావీరుడు ముందుకుసాగాడు.

ఒకపర్యాయం వాచాలప్రాంతంనుండి మహావీరుడు శ్వేతాంబరనగరానికి బయలుదేరాడు. ఒకచోట మార్గం రెండుగా చీలింది. ఏమార్గం గుండా పోవాలి అని ఆలోచిస్తూ ఆయన అక్కడనిలబడి పోయాడు. అప్పుడుఅక్కడ ఒక్కగొల్ల పిల్లవాడు నిలబడి "అయ్యా! ఈ కుడివైపునవున్నమార్గం దగ్గరి మార్గం. కాని ఈ మార్గంలో ఒక భయంకరమైనసర్పం వున్నది. అది చూచిందంటేనే శరీరంలో విషం వ్యాపిస్తుంది. అందుచేతనే దానిని 'దృష్టివిషసర్పమ'ని అంటున్నారు. మనుష్యులే కాదు, పశుపక్ష్యాదులుకూడా ఆవైపు వెళ్ళవు. వెళ్ళినవాడు ప్రాణాలతో తిరిగివచ్చినట్లు దాఖలాలేదు. కాబట్టి ఈమార్గంగుండా వెళ్ళిఅపాయంలో తలదూర్చవద్దు". అని అన్నాడు.

మహావీరుడు మనఃపర్యాయజ్ఞానం ద్వారా ఈసర్పం పూర్వజన్మలో ఎవరోగొప్పవ్యక్తి అని, ఏదోపాపంవల్ల అతనికి ఈజన్మలభించిందని గుర్తించి, ఈజన్మతోనైనా అతనిని సన్మార్గంలో పెట్టాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆయన అదేమార్గాన బయలుదేరాడు. వెళ్ళివెళ్ళి ఆసర్పం వున్నచోటనే ధ్యాననిమగ్నుడై నిలబడ్డాడు. కొద్దిసేపటి తరువాత ఆసర్పం తనపుట్ట నుండి బయటికివచ్చి, ఆవ్యక్తిని చూసింది. శాంతంగా,

సుస్థిరంగా నిలబడివున్న ఆవ్యక్తిని చూసేటప్పటికి, పర్యాయం మహాకొపం వచ్చింది. అది మహావీరుడివద్దకువచ్చి, భయంకరంగా బుర్రలుకొట్టింది. అబుర్రల మూలకంగా అక్కడివాతావరణ మంతా నల్లగా మారిపోయింది. చుట్టుపట్లవున్న పచ్చటిచెట్లన్నీ నల్లగా మండిపోయాయి. కాని మహావీరుడు ఏమాత్రం చలించలేదు. ఆసర్పం మహావీరుడి కాలిమీద కాటువేసింది. దాని మూలంగా కూడా మహావీరుడు చలించలేదు.

తనవిషంమీది ఆసర్పానికి మహాగర్వంగా వుండేది. కాని మహావీరునిముందు దానికి గర్వభంగం అయింది. ఇంతజరిగినా, మహావీరుడిలో ఏమాత్రం మార్పురాక పోవడంతో దానికి యింకా ఆశ్చర్యం కలిగింది. మహావీరుడు కరుణ, దయ, అహింస, శాంతి మొదలగు గుణాలు మూర్తీభవించినవాడు కనుక ఆయన మనస్సులో ఆసర్పం పట్ల ఎటువంటి కోపం, ద్వేషం కలగలేదు. దాంతో ఆసర్పం మనస్సులో గొప్పమార్పు కలిగింది. తనదుష్కృత్యాలకు పశ్చాత్తాపపడి, ఆసర్పం ఆయన కాళ్ళమీదపడి పొర్ల సాగింది. మెల్లమెల్లగా ఆసర్పం మనస్సులోని దుష్టప్రవృత్తులన్నీ నశించిపోయినయి. భగవానుడి కాళ్ళ మీదపడి తమోపాసాగింది. మహావీరుడు అత్యంత ప్రసన్నుడై, ఆసర్పానికి సన్మార్గోపదేశంచేసి, ముందుకు సాగాడు. పూర్వజన్మలో ఆసర్పం వేరు చండకాశికుడు.

7

సంగముడనే దేవత మహావీరుణ్ణి ఎలాగైనా ఓడించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఒకసారి మహావీరుడు కోలాసవైత్యంలో ధ్యాన నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. సూర్యాస్తమయ్యేటప్పటికి భయంకరమైనతుఫాను వచ్చింది. తుఫానుతో ఇసుకూడా ఎగిరివచ్చింది. ఆఇసుక మహావీరుడి చెవుల్లో, ముక్కులో దూరింది. కాని

మహావీరుడి ధ్యానంలో ఎట్టమార్పు రాలేదు. కొద్ది సేపటికి తుఫాను ఆగిపోయింది. కాని కొన్ని లక్షలచీమలు బిలబిలావచ్చి మహావీరుడి శరీరాన్ని చుట్టుముట్టాయి. అవి మహావీరుడి శరీరాన్ని తూట్లు వడచేసాయి. చీమల తరువాత అవెటిగల నముదాయం, దోమలగుంపులు వచ్చి మహావీరుని శరీరంలోని రక్తాన్నంతా పీల్చివేసాయి.

ఈవిధంగా ఎన్నోవికావచ్చేట్లు చేసినా మహావీరుడి ధ్యానంలో ఎలాంటిమార్పు రాలేదు. సంగమదేవుడు పరిపరి విధాల పరీక్షించినా, మహావీరుడు ఏమాత్రం చలించక, ధ్యానాన్ని విడక స్థిరచిత్తంతో నిలబడ్డాడు. అవిధంగా అరుమాసాలవరకు అతడు అహారపానీయాలు విడచి ధ్యాన నిమగ్నుడై ఉండి, తనస్థైర్యాన్ని ప్రదర్శించాడు. అదిచూచి సంగమదేవుడు తానేడిపిపోయినట్లు నిశ్చయించుకొని, తిరిగి స్వర్గానికి వెళ్ళిపోరామని నిశ్చయించుకున్నాడు.

అప్పుడు ఉన్నట్టుండి మహావీరుడి కండ్లనుండి నీళ్లు కార సాగాయి. అదిగమనించి సంగమదేవుడు అత్యాశ్చర్యపడి “మీ నేత్రాలనుండి కన్నీరు కారడానికి కారణం ఏమిటని” అడిగాడు.

అప్పుడు మహావీరుడు కండ్లు తెరిచి “సంగమా! బాధలకు భయపడి, వేదన కారణంగా నేను కన్నీరు కార్చడంలేదు. లోగడ నన్ను చాలామంది అనేక విధాలుగా బాధించి, చివరకు విసుగుచెంది, నన్ను అమార్చా. కోరుకునే వెళ్ళిపోయారు. కాని నీవుమాత్రం ఉమాభిష కోరకుండానే వెళుతుంటే చూచి నాకు నీవై జాలిగలిగింది. నీవై కలిగినకరుణ మూలంగానే నాకు కన్నీరువచ్చింది”. అమాటలు విని సంగమదేవుడు సిగ్గుపడి,

మహావీరునికి సాష్టాంగనమస్కారముచేసి, ఉమాభిష వేడుకొని, స్వర్గానికి వెళ్ళిపోయాడు.

దీక్షను స్వీకరించినతరువాత శానావిధాలయన కష్టాలు, అవదలు, సర్ప, అగ్ని, జలాదిభయాలు, రాజదండనలు అనుభవించి, మహావీరుడు తన పూర్వకర్మలనన్నింటిని నశింపజేసుకున్నాడు. సుఖాన్ని కోరుకుని మానవుడు సాంసారిక బంధనాలలో చిక్కుకొని, పుడుతూ-చస్తూ, సరళబాధలనుభవిస్తూ ఉంటాడని, దుఃఖాలు, బాధలు అనుభవించి, ప్రాపంచిక బంధాల నుండి విముక్తుడై పరమాత్మవదం చేరుకుంటాడని ఆయన తన అనుభవానధైర్యం, త్యాగం, సంయమకైవల్ల నిరూపించాడు. దుఃఖం అత్యానుభవాలానికి మూలమని, వివేకాన్ని, సుబుద్ధిని కలిగిస్తుందని మహావీరుడు ఉపదేశించాడు.

ఈ అవధిలో ఆయన కఠోర సాధనవలన 28 మహాక్షర గుణాలతో విభూషితుడయి, కైవల్యజ్ఞానప్రాప్తికి యోగ్యత సంపాదించాడు.

వైశాఖశుక్లదశమినాడు మహావీరుడు జ్ఞాంభకమనే పేరుగల గ్రామం బయటిభాగంలో, ఋజు-తాలుకా వదితీరంలో, ఒక సాలవృక్షంక్రింద ధ్యాన నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. మంటలు కక్కుతున్నవిండ, వడగాలిని లెక్కపెట్టక ఆయన అశ్రునీటికై తపస్సుతో లీనమైఉన్నాడు. ఆరోజురాత్రి రెండుఘడియలసేపు ఆయనకు దివ్యమైననిద్ర వచ్చింది. అనిద్రలో ఆయనకు భావిత్కర్తంకరపదాన్ని సూచించే వది కలలు వచ్చాయి. ఆతరువాత మేల్కొనగానే ఆయనకు కైవల్యజ్ఞానం ప్రాప్తించింది. దాంతో వారి కఠోర పరీక్ష-సాధన-తపశ్చర్య పూర్తి

అయినది. కైవల్యజ్ఞానం ప్రాప్తించగానే వారి శరీరం మేలిమి బంగారు ఛాయలతో మిరుమిట్టుకోలువసాగింది. నలువైపులా వ్రక్కతి కూడా ప్రసన్నమై, వసంతశోభలతో నిండారింది.

కైవల్య జ్ఞానప్రాప్తితో మహావీరుడు తీర్థంకరుడై సర్వజ్ఞుడు, సర్వదర్శి అయివాడు. ఆయన తనకు లభించిన జ్ఞానంతో ప్రజలలో జాగృతిని కలిగించి, వారిని తన ఉపదేశాల ద్వారా ఆత్మకళ్యాణమార్గంలో ప్రవృత్తులను చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆయన తన అమృతంలాంటి వాక్కులతో సమస్త ప్రజలకు ఆత్మకళ్యాణం కలిగిస్తూ, తన ఉపదేశాలద్వారా వారిని ఉద్ధరిస్తూ దేశాటనం చేయసాగాడు. ఆయన వీక్షణో ఒక్కరోజుకంటే ఎక్కువ ఉండకుండా ధర్మప్రచారం చేశాడు.

మహావీరుడు సమస్తజీవులకు హితం—మేలు కలిగించే సిద్ధాంతమే నిజమైన ధర్మమని ఉద్ఘోషించాడు. సత్యంద్వారా సత్స్వరూపజ్ఞానంపొంది, ఆ సత్యం ద్వారా పరమావందాన్ని అనుభవించమని చెబుతూ ఆయన సాత్విక ప్రేమ ప్రధానమయిన అహింసను ప్రచారం చేశాడు. ఆకాలంలో ధర్మంపేరిట జరుగుతున్న అన్యాయాలను, దురాచారాలను అరికట్టి, సర్వసమతా వాదాన్ని ప్రచారంచేశాడు. ఆయన కులం, గోత్రం, ధర్మం, మతం, ధనం—హోదా మొదలగువాటిని లెక్కచేయకుండా సమస్త ప్రజలకు దుఃఖ నివారణ మార్గాన్ని ఉపదేశించి, అందరికీ శాంతిని ప్రసాదించాడు.

9

కేవల జ్ఞానప్రాప్తికరువాత భగవాన్ మహావీరుడు మొట్టమొదటిసారిగా 'అపాపా' నగర జాహ్నుప్రదేశంలో సమవసరణం (ఉపదేశం) చేశారు. ఆ రోజుల్లో ఆ నగరంలో

గొప్పయజ్ఞం జరుగుతుండేది. ఇంద్రభూతి, అగ్నిభూతి, వాయుభూతులనే మహాపండితులు ఆ యజ్ఞాన్ని నిర్వహిస్తుండేవారు. వారు ముగ్గురు మహావీరుణ్ణి వాగ్వివాదంలో ఓడిస్తామని వచ్చి, చిత్తుగా ఓడిపోయి, మహావీరుడి ప్రముఖ శిష్యులై పోయారు. వారితోబాటు వారి శిష్యులందరూ మహావీరుడి శిష్యులై పోయారు. ప్రధాన శిష్యులను గణధరు లంటారు. భగవాన్ మహావీరుడి ఉపదేశాలను పుస్తకబద్ధం చేసిన గౌరవం ఇంద్రభూతి కౌతముడికి లభించింది.

భగవాన్ మహావీరుడు ఆసమయంలో చతుర్విధసంఘాన్ని (తీర్థాలు) సాధు, సాధ్వీ, క్రావక, క్రావిక సంఘాలను—స్థాపించాడు.

సంసార బంధాలలో ఉంటూకూడా, జీవుడు ముక్తి సాధనకై ప్రయత్నించవచ్చును. గృహస్థ ఒక్కరోజులో ఇంద్రియ నిగ్రహాన్ని సాధించి, ప్రపంచాన్ని త్యజించి, సమగ్ర ధర్మ స్వరూపాన్ని పొందలేడు. కనుక శ్రీ మహావీరుడు గృహస్థులకు ఉదారమైన, సులభమైన నియమాలను ప్రతిపాదించాడు.

సంఘస్థాపన చేసిన తరువాత, ధర్మ సిద్ధాంతాల ప్రచారం చేస్తూ, మహావీరుడు విహారం (దేశాటన) చేశాడు. అగిన చోట్లలో దుఃఖపీడితులైన ప్రజల దుఃఖాలను పోగొడుతూ వారికి శాశ్వత సుఖసాధన మార్గం ఉపదేశించాడు. భగవాన్ మహావీరుడి ఉపదేశామృతంతో అనేకమంది—స్త్రీ పురుషులు—ఆత్మకళ్యాణ మార్గాన్ని గుర్తించి, మోక్షసాధనకు ఉపక్రమించారు.

10

ఒకసారి కౌశాంబినగరం బయటఉన్న చంద్రావతరణం అనే ఉద్యానవనంలో మహావీరుడు ధర్మసభలో ఉపదేశం

ఇస్తున్నారు. ఉపదేశానంతరం వచ్చినవారంతా వెళ్ళిపోయారు. కాని రాణిజయంతి మాత్రం నిలబడే ఉండిపోయింది. ఆమె మనస్సులో కొన్ని సందేహాలుండిపోయాయని గ్రహించి, మహావీరప్రభువు ఆమెను దగ్గరకు పిలిపించి, సందేహాలు పమిటవి అడిగాడు. రాణిజయంతి ప్రశ్నలకు వారు ఈ క్రిందివిధంగా జవాబులిచ్చారు.

ప్రశ్న : హే భగవాన్! ఈజీవితము భారస్వరూపంగా ఎందుకు అవుతుంది?

మహావీరుడు : హింస, అసత్యం, దొంగతనం మొదలైన ఎనిమిది పాప కార్యాలలో మనస్సు లగ్నం అయి ఉండడం చేత జీవితం భారస్వరూప మవుతుంది.

ప్రశ్న : హే మహాత్మా, మేలుకొని ఉండడంమంచిదా? లేక నిద్రిస్తూ ఉండడం మంచిదా?

మహా : రెండూ మంచివే.

ప్రశ్న : అది ఎలా కుదురుతుంది భగవాన్?

మహా : చెడుబుద్ధులు కలిగి, చెడుమార్గంలో సంచరిస్తూ, ఆజవాంతం అధర్మకార్యాలు చేసేవారు నిద్రించిఉండడమే మంచిది. ఎందుకనగా వారు నిద్రలో పాపకార్యాలు చేయరుకదా! అతని నిద్రవలన ఇతరులకు శాంతి లభిస్తుంది. సమస్త జీవులపట్ల కారుణ్యభావం కలిగి, సత్యనిష్ఠతో ఎల్లప్పుడు ధర్మకార్యాలు చేసేవ్యక్తి మేలుకొని ఉండడం మంచిది.

ప్రశ్న : భగవాన్! బలం కలిగిఉండడం మంచిదా? లేక బలహీనుడుగా ఉండడం మంచిదా?

మహా : జీవులు బలంకలిగి ఉండడమూ మంచిదే. బలహీనుడుగా ఉండడమూ మంచిదే.

ప్రశ్న : రెండూ ఎలా కుదురుతవి స్వామీ?

మహా : పద్వివేకం కలవాడు బలవంతుడై తే, వాడు తనబలంతో తోటిమానవులకు సుఖశాంతులు చేకూరుస్తాడు. కనుక మంచివాని బలం సంఘానికి మేలుచేస్తుంది.

పాపాత్ముడు, అధర్మపంచారి అయినవాడు బలహీనుడుగా ఉండడమే మంచిది. ఎందుకనగా బలంలేక పోవడంతో వాడు ఇతరులకు ఎక్కువ హానికలిగించలేడు.

ఈవిధంగా మహారాణి జయంతి మనసులో ఉన్న సందేహాలకు చక్కగా సమాధానాలు చెప్పి, మహావీరుడు ఆమెను జ్ఞానిగాచేశాడు. ఆతరువాత ఆమె భగవానుని భక్తురాలయింది.

మరోసారి ఇంద్రభూతి గౌతముడు అడిగిన ప్రశ్నలకు భగవాన్ మహావీరుడు ఈప్రకారంగా జవాబులిచ్చాడు:

ప్రశ్న : మానవుడు ఏపాపంవలన దరిద్రుడవుతాడు?

మహా : ఈజన్మలో ఇతరులధనాన్ని అపహరించిన వాడు, దానం చేయకపోయినవాణ్ణి ఆపినవాడు వచ్చేజన్మలో దరిద్రుడై పుడతాడు.

18

ప్రశ్న : ఈజన్మలో అన్నీ ఉండికూడా, కొంతమంది అనుభవించలేరు. ఎందుచేత భగవాన్ ?

మహా : దానం చేసినతరువాత లేక పుణ్యకార్యం చేసినతరువాత, అయ్యో వ్యర్థంగా దానం చేశానే అనీ అనవసరంగా ఆపనిచేశానే అనీ అనుకునేవ్యక్తి అన్ని భోగభాగ్యాలు కలిగిఉండి కూడా, ఏమీ అనుభవించలేడు.

ప్రశ్న : కొంతమందికి సంతానం ఎందుచేత కలగదు స్వామీ ?

మహా : మార్గంలో ఉండి నలుగురికి నీడను ఇచ్చే చెట్లను నరికివేసినందువల్లా లేక ఆచెట్లను ఇతరులచేత కొట్టించినందువల్లా, సంతానం కలగదు.

ప్రశ్న : మానవుడు గుడ్డివాడు ఎందుకవు తాడు భగవాన్ ?

మహా : తేనేటిగలతులై కింద పొగపెట్టి, తేనేటిగలను పెడలకొట్టి, ఆ తులైను కిందపడగొట్టిన పాపంవల్ల మానవుడు గుడ్డివారై పుడతాడు.

ప్రశ్న : హే ప్రభూ ! మానవుడు మూగవాడుగా ఎందుకు పుడుతున్నాడు ?

మహా : ఇతరుల తప్పులను లెక్కపెడుతూ, ఇతరులను నిందిస్తూ, దేవతలను, గురువులను నిందించిన పాపఫలంగా మానవుడు మూగవారై పుడుతున్నాడు.

ప్రశ్న : మనుష్యుడు ఏపాపఫలితంగా చెవిటివాడవు తున్నాడు స్వామీ ?

మహా : చాటుమాటుగా ఇతరుల దుష్కృత్యాలను గురించి వింటూ, తియ్యగా మాట్లాడి ఇతరుల రహస్యాలను గ్రహించే ప్రయత్నం చేసే వాడు మరుజన్మలో చెవిటివాడుగా పుడు తాడు.

ప్రశ్న : ఈ ప్రపంచంలో ఆందరికంటే అయ్యోగ్యుడు ఎవరు భగవాన్ ?

మహా : నిష్కారణంగా ఇతరులతో వైరభావం పెట్టు కునేవాడు అయ్యోగ్యుడు.

ప్రశ్న : స్వర్గం - మోక్షం ఎలా లభిస్తవి స్వామీ ?

మహా : చక్కగా తపస్సు సాధన చేసి, సంయమ పూర్వకంగా జీవించి, పరోపకారం చేసే వ్యక్తికి సులభంగా మోక్షం లభిస్తుంది.

ప్రశ్న : సుఖ సంపత్తులు పొందాలంటే మానవుడు ఏం చేయాలి ?

మహా : సాధువులకు, మునులకు, అనాథలకు, దీనులకు ఆశ్రయ హినులకు భోజనంపెట్టి, దాన పుణ్యాలు చేసే వానికి, మరు జన్మలో సుఖ సంపత్తులు లభిస్తవి.

ఈ విధంగా శిష్యులు అడిగే ప్రశ్నలకు జవాబులు చెబుతూ, భగవాన్ మహావీరుడు సమస్త ప్రజలను ఆదర్శ